

„A nechtěl byste vyslechnout Bunny, která na vlastní oči viděla, co se stalo?“ vyzvala ho Charley.

„Něco jsem zahlédla,“ spustila Bunny. „Mělo to rudě žhnoucí oči a –“

„To je jen hloupá holčičí představivost,“ uchechtl se strážmistr Dunstable. „Slečna Bunny navštívila pouť, která jí naplnila hlavu samými bláznivými představami.“

„Neustále Bunny kvůli její bujné fantazii napomínám,“ potvrdil major, jako by tím vše vysvětlil. „Já nemám vůbec žádnou fantazii!“

„Tomu věřím,“ utrousila Charley. „Vypadá to, že naše pátrání povede jiným směrem, strážmistře Dunstable.“

„To budu moc rád,“ pronesl Dunstable. „Mám dnes napilno. Ten rošťák Fred Hawkins se taky ztratil. Nemůžu se tady zdržovat, když mě čeká skutečná policejní práce.“

Fred Hawkins, poznamenala si Charley v duchu.

Dunstable majorovi rychle zsalutoval a přitom se mu podařilo dloubnout se do oka.

„Ryba na jízdním kole,“ uchechtla se Charley.

Billy to ucítil, sotva vstoupil do Arthurova pokoje.

Ve vzduchu se vznášely stopy nadpřirozena. Byly slabé jako cigaretový kouř dva dny poté, co někdo dokouřil cigaretu, ale přesto tu byly. Potvrzovaly, že Arthura nednesl člověk v převleku, ale skutečný netvor.

Začalo to vzadu na Billyho krku. Vstaly mu tam všechny chloupky, jako by za ním stála nějaká neviditelná bytost a ledově na něj dýchla. Plíživá hrůza se mu rychle šířila po celé hlavě a pak se pustila dolů po páteři. Billy měl pocit, jako by ho hladila ledově studená ruka. Cítil, jak mu všude pod oblečením naskočila husí kůže.

Ani se nepohnul, jen očima prozkoumával celou místnost.

Byl to chlapecký pokoj, naplněný chlapeckými věcmi. Na policiče stály figurky vojáků, na podlaze se válely kuličky a na nočním stolku dosud leželo nakousnuté jablko v karamelu.

V téhle posteli Arthur ležel.

Tímhle oknem se netvor vloupal dovnitř.

Zanechal po sobě škrábance na okenním parapetu.

Billy po rýhách přešel prsty. Byly hluboké a způsobily je velké, ostré a silné drápy. Nepřirozené. Nehezké. Je nutné Arthura osvobodit, a to co nejdřív.

Billy zamířil dolů, kde zastihl odcházejícího strážmistra Dunstablea.

„Než odejdete,“ zavolal za ním Billy, „prohlédli jste si jeho pokoj?“

„Samozřejmě,“ durdil se Dunstable. „Nejsem žádný vesnický blázen.“

„Tak co si myslíte o těch škrábancích?“